

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Tomáše Herce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **EXICOM spol. s r. o.**, se sídlem Masarykova 118, Modřice, zastoupená JUDr. Zdeňkou Jedličkovou, advokátkou se sídlem Bašty 413/2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) EG.D Holding, a.s., se sídlem Lidická 1873/36, Brno, a II) D. B., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. JMK 143569/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2024, č. j. 62 A 102/2023-73,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Věc se týká závazného stanoviska, které bylo podkladem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Nadřízený správní orgán provedl v průběhu řízení o odvolání proti tomuto rozhodnutí změnu závazného stanoviska na žádost odvolacího správního orgánu podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Předmětem posouzení byla právní otázka, zda tato změna mohla být důvodem obnovy řízení podle § 149 odst. 9 správního řádu, jestliže odvolací řízení bylo zahájeno na základě opožděného odvolání.

[2] Městský úřad Šlapanice, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 28. 7. 2020, č. j. OV-ČJ/174505-17/PUJ, na žádost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podle § 129 odst. 3 ve spojení s § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, dodatečně povolil stavbu „*Oplocení p. č. 1741, k. ú. Modřice*“, která se nachází na pozemcích parc. č. 1741/1 a parc. č. 2102/3 v katastrálním území Modřice (dále jen „stavba“). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. 12. 2020.

[3] Dne 2. 12. 2020 podala osoba zúčastněná na řízení II) proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž tvrdila, že část pozemku parc. č. 1741/1 se nachází v aktivní zóně záplavového území vodního toku Svratka, v němž se podle § 67 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, takováto stavba provádět nesmí. Žalovaný poté, co od stavebního úřadu obdržel správní spis, požádal podle § 149 odst. 7 správního řádu Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí (dále jen „nadřízený orgán vodoprávního úřadu“ nebo „nadřízený orgán“), o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska, které bylo podkladem rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Nadřízený orgán vodoprávního úřadu se s právním názorem osoby zúčastněné na řízení II) ztotožnil a dne 9. 2. 2021 pod č. j. JMK 18087/2021 změnil původní souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice, odboru životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“), vyhotovené dne 15. 5. 2019 pod č. j. OŽP-ČJ/35846-19/SKR, a nově vydal negativní závazné stanovisko k uvedené stavbě. Odvolání stěžovatelky sice následně bylo rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 15. 3. 2021, č. j. JMK 35709/2021, odmítnuto pro opožděnost, současně jím bylo ale vyhodnoceno jako žádost o obnovu řízení a postoupeno k vyřízení stavebnímu úřadu.

[4] Rozhodnutím ze dne 6. 3. 2023, č. j. SLP-OV/14189-23/PUJ, stavební úřad obnovil řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. O odvolání stěžovatelky rozhodl žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím tak, že změnil rozhodnutí stavebního úřadu ve výrokové části vymezující okruh účastníků řízení, z nichž vypustil osobu zúčastněnou na řízení II). Ve zbývajících částech toto rozhodnutí potvrdil.

II. Rozsudek krajského soudu

[5] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) napadeným rozsudkem zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného. Vzhledem k tomu, že se stavba zčásti nachází v aktivní zóně záplavového území, bylo vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby podmíněno kladným závazným stanoviskem vodoprávního úřadu. Změna původního souhlasného závazného stanoviska na závazné stanovisko nesouhlasné je skutečností, která je podle § 100 odst. 1 správního řádu důvodem obnovy řízení. Krajský soud se také ztotožnil se závěrem žalovaného, že obnovu řízení opodstatňuje veřejný zájem na ochraně území před povodněmi, tedy na ochraně života a zdraví osob a zvířat v dotčeném území, a že tento veřejný zájem bylo třeba upřednostnit před ochranou práv stěžovatelky nabytých v dobré víře. Nesouhlasné závazné stanovisko nadřízeného orgánu nebylo nicotné ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu.

pokračování

[6] V posuzované věci žalovaný zjistil opožděnost odvolání až v průběhu řízení a do té doby činil úkony potřebné pro rozhodnutí podle § 90 správního řádu, které zahrnovaly i žádost nadřízenému orgánu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska podle § 149 odst. 7 správního řádu. Krajský soud neshledal žádné indicie o účelovém postupu správních orgánů. Navíc dodal, že i kdyby žalovaný shledal odvolání opožděným ihned poté, co obdržel správní spis, v případě pochybnosti o zákonnosti závazného stanoviska, které bylo podkladem rozhodnutí stavebního úřadu, mohl podat podnět k zahájení přezkumného řízení podle § 149 odst. 8 správního řádu. Nemohou-li se rozdíly mezi postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu a postupem podle § 149 odst. 8 správního řádu nijak projevit, lze závazné stanovisko opatřené v odvolacím řízení v režimu prvně uvedeného ustanovení využít jako podklad pro obnovu řízení podle § 149 odst. 9 správního řádu. V opačném případě by bez rozumného důvodu musela být zahájena další přezkumná řízení a opatřována nová závazná stanoviska s již předurčeným obsahem. Věcně stěžovatelka s obsahem nového závazného stanoviska nijak nepolemizovala.

III. Kasační stížnost žalobkyně

[7] Stěžovatelka podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., navrhla jej zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení. S kasační stížností spojila návrh, aby jí byl přiznán odkladný účinek, Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“ nebo „kasační soud“) tomuto návrhu ale usnesením ze dne 15. 11. 2024, č. j. 4 As 211/2024-31, nevyhověl.

[8] Nesouhlasné závazné stanovisko považuje stěžovatelka za nicotné, neboť bylo vydáno v nezákonně vedeném odvolacím řízení. Po formální stránce jde o nepřipustný podklad, k němuž nelze přihlížet v řízení o obnově řízení. Krajský soud aproboval nezákonný či nesprávný postup správního orgánu, faktické zhojení opožděného odvolání a zásah do práv nabytých v dobré víře na základě pravomocného rozhodnutí správního orgánu. To vše s odůvodněním, že obsah závazného stanoviska je předurčen a pravděpodobně by přezkumné řízení dopadlo stejně. Tak tomu ale podle stěžovatelky být nemuselo. V přezkumném řízení by měla zcela jiné postavení a možnosti se proti takovému postupu bránit. Je vůbec otázkou, zda by v případě okamžitého odmítnutí odvolání žalovaný přezkumné řízení inicioval.

[9] Krajský soud měl pochybit také tím, že se nijak nevypořádal s námitkou nedostatku veřejného zájmu a neprovedl test proporcionality, zda je zásah do práv nabytých v dobré víře přiměřený zájmu na obnově řízení. Argumentace ochranou společnosti před povodněmi není přiléhavá. Oplocení na daném místě vždy existovalo a zcela jistě to není jediná takováto stavba v aktivní záplavové zóně. Místo toho bylo třeba zachovat právní jistotu a legitimní očekávání stěžovatelky. Nezákonným zásahem vznikla stěžovatelce i majetková újma. Krajský soud nesprávně posoudil podmínky, za nichž může k obnově řízení dojít, přehlédl řadu okolností a učinil nepřipustné domněnky ohledně obsahu závazného stanoviska vodoprávního orgánu. V této souvislosti bagatelizoval nutnost dodržet stanovené procesní postupy.

[10] Žalovaný ani osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je přípustná, byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas a z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátem. Následně kasační soud přezkoumal rozsudek krajského soudu v mezích rozsahu kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů, jakož i možných vad, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu, který obnovil řízení o žádosti stěžovatelky o dodatečné stavební povolení. Důvodem obnovy řízení podle § 149 odst. 9 správního řádu byla změna původního souhlasného závazného stanoviska vodoprávního úřadu se stavbou v aktivní zóně záplavového území, z něhož stavební úřad původně vycházel. Nadřízený orgán vodoprávního úřadu změnil toto závazné stanovisko a vydal nové nesouhlasné závazné stanovisko. Učinil tak na základě žádosti žalovaného podle § 149 odst. 7 správního řádu v odvolacím řízení proti rozhodnutí stavebního úřadu, které ale bylo zahájeno na základě opožděného odvolání. Krajský soud se tak v napadeném rozsudku musel vypořádat s právními otázkami, zda bylo za této situace vydané měnící stanovisko nicotné, případně nezákonné, a pokud ano, zda tato skutečnost znamenala, že nebyl dán důvod obnovy řízení podle § 149 odst. 9 správního řádu, jakož i s právní otázkou, zda obnově řízení nebránil požadavek ochrany práv nabytých v dobré víře. Vůči právnímu posouzení krajského soudu pak směřují jednotlivé námitky uplatněné v kasační stížnosti.

IV.a Závazné stanovisko nadřízeného orgánu není nicotné

[14] Stěžovatelka předně namítala nicotnost závazného stanoviska nadřízeného orgánu ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu. Nejvyšší správní soud ve své ustálené judikatuře vyložil rozdíl mezi nezákonným a nicotným rozhodnutím: „*Nezákonné rozhodnutí existuje, je právně závazné, vynutitelné a vychází se z presumpce jeho správnosti, dokud není zrušeno. Proti němu lze brojit opravnými či dozorčími prostředky, avšak pokud tyto nejsou včas a řádně uplatněny, zůstává nezákonné rozhodnutí objektivně existující a nelze ho již odstranit. Naproti tomu se na nicotné rozhodnutí vždy hledí jako na neexistující, zdánlivé, nezakládající žádné právní následky, a proto nemusí být respektováno a veřejnou mocí dokonce ani nesmí být vynucováno. Nicotnost nelze zhojit uplynutím času a může tak k ní být přihlédnuto kdykoliv z úřední povinnosti*“ (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65, č. 2837/2013 Sb. NSS, bod 32). Rozhodnutí je nicotné, trpí-li „*natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí [...] považovat nelze*“. Příkladem takových vad je „*absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí*“ (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS).

pokračování

[15] Přestože závazné stanovisko není rozhodnutím podle § 67 správního řádu ani § 65 s. ř. s. (zejména rozsudky rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113, č. 2434/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2 As 8/2018-76, č. 4139/2021 Sb. NSS), vady, které mají za následek nicotnost rozhodnutí, působí stejný následek i ve vztahu k němu. S takovýmto závazným stanoviskem nejsou spojeny žádné právní účinky. Jak ale krajský soud uvedl v napadeném rozsudku, nesouhlasné závazné stanovisko nadřízeného orgánu vodoprávního úřadu nicotným není. Nadřízený orgán byl věcně příslušným ke změně závazného stanoviska a k jeho vydání přistoupil na žádost žalovaného v odvolacím řízení, aniž by byl sám oprávněn zkoumat, zda odvolání bylo podáno včas. Závazné stanovisko nemá ani žádné zásadní formální či obsahové nedostatky, s nimiž by bylo možné nicotnost spojit.

IV.b Změna závazného stanoviska jako důvod obnovy řízení podle § 149 odst. 9 správního řádu

[16] Podstatou další námitky stěžovatelky je tvrzená nezákonnost nesouhlasného závazného stanoviska nadřízeného správního orgánu. Tuto právní otázku však mohl krajský soud posuzovat pouze za předpokladu, že by byla rozhodná pro posouzení zákonných podmínek obnovy řízení.

[17] Podmínky obnovy řízení stanoví především § 100 odst. 1 správního řádu, podle něhož *„[ř]ízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže*

a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo

b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež má být předmětem rozhodnutí“.

[18] Podle § 100 odst. 5 správního řádu se na obnovu řízení použije § 94 odst. 4 a 5 správního řádu, který stanoví některá omezení pro zrušení nebo změnu rozhodnutí v přezkumném řízení. Podle § 94 odst. 4 správního řádu *„[j]estliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví“.* Na toto ustanovení navazuje § 94 odst. 5 správního řádu, který stanoví, že *„[p]ři rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3) nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení (§ 99)“.*

[19] Zmínit je třeba i § 149 odst. 9 správního řádu, podle něhož *„[z]rušení nebo změna závazného stanoviska je v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno,*

již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení“. Toto ustanovení doplňuje důvody obnovy řízení uvedené v § 100 odst. 1 správního řádu. V posuzované věci byla důvodem obnovy řízení právě změna závazného stanoviska vodoprávního úřadu, kterou provedl jeho nadřízený orgán podle § 149 odst. 7 správního řádu. Podle tohoto ustanovení „[j]estliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvlášť složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.“

[20] Samotné zrušení či změna závazného stanoviska, které bylo podkladem vydaného rozhodnutí, ještě neznamená, že řízení musí být obnoveno, ani že bude zahájeno řízení o povolení či nařízení obnovy řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 8/2018-76, bod 52). K obnově řízení z tohoto důvodu musí být splněny další zákonné podmínky, které vyplývají z § 100 správního řádu, včetně použití § 94 odst. 4 a 5 správního řádu. Současně musí být splněna podmínka stanovená v § 100 odst. 1 *in fine* správního řádu, která spočívá v tom, že zrušení či změna závazného stanoviska může odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodování (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 8/2018-76, bod 56).

[21] I ve vztahu k důvodu obnovy řízení podle § 149 odst. 9 správního řádu se tak uplatní uvedené materiální kritérium, které „*má chránit zájem na hospodárnosti řízení a zachování právní jistoty. Jeho úkolem je zcela zjevně odfiltrout ty případy, kde je již při prvotním posouzení žádosti o obnovu řízení zřejmé, že obnovené řízení by objektivně nemohlo přinést změnu přijatého řešení. Tam, kde nelze takto kategorický závěr bez složitějšího dokazování učinit, jeví se obecně vhodnější obnovu řízení připustit a s předloženými tvrzeními a důkazy se vyrovnat v rámci obnoveného řízení*“ [srov. rozsudky NSS ze dne 18. 4. 2014, č. j. 6 As 162/2013-52, body 12 a 13, nebo ze dne 23. 2. 2018, č. j. 1 As 296/2017-56, body 47 a 55, které se zabývají rozlišením formálního a materiálního kritéria u důvodu obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu].

[22] Je-li žádost o obnovu řízení podána z důvodu podle § 149 odst. 9 správního řádu odůvodněna tím, že bylo zrušeno nebo změněno závazné stanovisko, které bylo v tomto řízení podkladem správního rozhodnutí, správní orgán při rozhodování o této žádosti nepřezkoumává zákonnost a správnost nového závazného stanoviska. Jeho posouzení se omezuje na to, zda zrušení nebo změna závazného stanoviska je skutečně natolik podstatná, aby mohla způsobit změnu řešení otázky, o které by bylo v obnoveném řízení rozhodováno (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2025, č. j. 3 As 95/2024-49, bod 25).

IV.c Důvod obnovy řízení v posuzované věci

[23] Nejvyšší správní soud podotýká, že uvedená východiska se uplatní i ve věci obnovy řízení o žádosti stěžovatelky o dodatečné povolení stavby. Pakliže nadřízený orgán

pokračování

v průběhu odvolacího řízení změnil původní souhlasné závazné stanovisko vodoprávního úřadu, které bylo podkladem odvoláním napadeného rozhodnutí, a vydal nové nesouhlasné závazné stanovisko, založil tím důvod obnovy řízení podle § 149 odst. 9 správního řádu. Žalovaný ani stavební úřad nebyli při rozhodování o povolení obnovy řízení oprávněni přezkoumávat zákonnost tohoto nového nesouhlasného závazného stanoviska, a to ani z hlediska podmínek pro jeho vydání podle § 149 odst. 7 správního řádu. Rozhodné bylo pouze to, že podle něj nelze dodatečně povolit stavbu, neboť by byla v rozporu se zákazem umísťování staveb v aktivní zóně záplavového území podle § 67 odst. 1 vodního zákona. Toto nové závazné stanovisko tedy nepochybně mohlo vést k jinému rozhodnutí o žádosti stěžovatelky.

[24] Stěžovatelka se mýlí, spatřuje-li v těchto závěrech faktické zhojení opožděnosti odvolání nebo bagatelizaci nutnosti dodržovat procesní postupy. Jak uvedl již krajský soud, i kdyby žalovaný odmítl odvolání před tím, než si vyžádal po nadřízeném orgánu vodoprávního úřadu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska, s ohledem na obsah odvolání mohl dát tomuto nadřízenému orgánu podnět k přezkumnému řízení podle § 149 odst. 8 správního řádu. Případné přezkumné řízení mohlo rovněž vést ke zrušení nebo změně závazného stanoviska. Tomuto postupu nebránily ani lhůty stanovené uvedeným ustanovením.

[25] Není zřejmé, v čem mělo být procesní postavení stěžovatelky zhoršeno, změnil-li nadřízený orgán vodoprávního úřadu závazné stanovisko již v průběhu odvolacího řízení. Stěžovatelka nijak nerozporuje závěr krajského soudu, že dostala prostor pro uplatnění svých procesních práv. Její námitka je založena na úvaze, že pokud by žalovaný místo postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu hned po obdržení spisu zamítl odvolání jako opožděné, nadřízený orgán vodoprávního úřadu by se původním závazným stanoviskem možná vůbec nezabýval. Jde však o pouhou spekulaci, která je s ohledem na to, že závazné stanovisko bylo změněno, bez významu.

[26] Kromě toho musel žalovaný také posoudit, zda s ohledem na konkrétní okolnosti neměla v kolizi s veřejným zájmem dostat přednost ochrana práv stěžovatelky nabytých v dobré víře ve smyslu § 100 odst. 5 ve spojení s § 94 odst. 4 a 5 správního řádu. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že stavbu nelze považovat za údržbu stávající stavby ani za její stavební úpravu. Jde o stavbu zcela novou, u níž jsou odlišné konstrukce vybudované částečně v jiné trase, než bylo původní oplocení. Nadto žalovaný zdůraznil, že do záplavových území by nemělo být vůbec umísťováno oplocení. Jeho nevhodně zvolená konstrukce by totiž mohla zhoršit odtokové podmínky v lokalitě, a tím v případě povodňových průtoků ohrozit okolní nemovitosti.

[27] S těmito úvahami se ztotožnil i krajský soud, podle něhož bylo třeba upřednostnit zájem na ochraně území před povodněmi, který zahrnuje zájem na ochraně života a zdraví osob a zvířat v dotčeném území. Nejvyšší správní soud s tímto závěrem souhlasí. Uvedenému veřejnému zájmu je třeba dát v posuzované věci přednost před ochranou vlastnického práva stěžovatelky ke stavbě, a to s ohledem na účel zákazu umísťování staveb podle § 67 odst. 1 vodního zákona. Stěžovatelka netvrdí žádné konkrétní okolnosti, které by odůvodňovaly odlišné posouzení. Ani v této části tak nejsou její námitky důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

[28] Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou a nezjistil ani žádnou z vad, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[29] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 s. ř. s. Úspěšnému žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnost náleželo, kasační soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu podle obsahu spisu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[30] Nejvyšší správní soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Z tohoto důvodu podle § 60 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2025

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu